

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 21:01

Nanna Westerby (SF):

Jamen det er jo ikke det, det handler om. Det handler ikke om, at der i 1999 og i 2000 ikke sad 36 elever i klasserne. Det handler om, at vi nu oplever, at der sidder 36 elever i klasserne, og at vi nu skal gøre noget for at sørge for, at den udvikling bliver stoppet. Der var ingen, der i sin vildeste fantasi havde frygtet, at den udvikling ville gå så vidt, som den er kommet nu, og jeg synes, det er rigtig, rigtig vigtigt, at vi får sat en stopper for den nu.

Så hvis Dansk Folkeparti hoppede over og pludselig mente, at der skulle være et loft over klassekvotienten af den ene eller den anden eller den tredje art, ville vi blive rigtig, rigtig glade for det i SF.

Kl. 21:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Martin Henriksen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 21:02

Martin Henriksen (DF):

Det er bare for at sige, at vi jo *har* tilført midler til gymnasieområdet, eksempelvis handelsgymnasiet, fordi vi mente, at der var behov for det. Så det er ikke sådan, at vi ikke har gjort noget.

Men jeg synes bare ikke, at fru Nanna Westerby svarer på spørgsmålet. Et eller andet sted er det da lidt relevant at finde ud af, hvad det er, der gør, at man, da man i 1999 ophævede loftet over klassekvotienten – selvfølgelig i forbindelse med en overenskomst, det var sådan, det var – så ikke dengang med lovgivning genindførte loftet over klassekvotienten, for det var der, man havde mulighed for det, men at man først i 2001, som fru Nanna Westerby sagde, fra Socialistisk Folkepartis side virkelig lagde vægt på, at der kom et loft over klassekvotienten. Det var jo der, hvor magtbalancen skiftede. Synes fru Nanna Westerby ikke selv, at det er en lille smule tankevækkende?

Kl. 21:02

Kl. 21:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 21:03

Nanna Westerby (SF):

Nu udtalte vi faktisk, inden magtbalancen skiftede, at vi ville støtte det forslag, at vi ville sørge

for, at der kom et loft over klassekvotienten i gymnasiet. Det gjorde De Konservative også, inden magtbalancen skiftede, de holdt bare ikke fast i det efterfølgende. Vi har faktisk holdt fast i det lige siden, og det gør vi stadig.

Det er rigtigt, at det så skete i en overenskomstforhandling, og det gik vi ikke ind og greb ind i dengang. Men det, der er sket siden, er, at der er kommet flere elever i klasserne. Og jeg synes, det interessante her i dag er, at der er nogle, der ikke vil sætte et loft over klassekvotienten i gymnasiet; der er nogle, der ikke vil være med til at stoppe en rigtig uheldig udvikling, som faktisk betyder noget for, hvor meget tid der er med den enkelte elev, og for, hvor godt vi har mulighed for at tage hånd om de svageste elever.

Det er der nogle partier herinde i Folketingsalen der ikke vil være med til i dag, og så prøver de at stå og diskutere, hvad vi har sagt og ikke har sagt, og hvad vi har gjort og ikke har gjort for 7-8 år siden, ja, snart 9 år siden, når de selv i så mange år har haft muligheden for at gøre noget anderledes. Vi har holdt fast i vores standpunkt fra før regeringsskiftet, og det gør vi stadig, fordi vi synes, det er så vigtigt, at der bliver sat en stopper for stigningen i klassekvotienterne i gymnasiet.

Kl. 21:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 183:

Forslag til folketingsbeslutning om en skærpet indsats mod mobning i folkeskolen.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF) m.fl.

(Fremsættelse 16.04.2009).

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet. Undervisningsministeren.

Kl. 21:04

der for udvikling og læring, og den lov er efter min mening også præcis og tilstrækkelig, som den er.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Mobning er et problem, som skal tages alvorligt. Vi har lige for et par timer siden behandlet lovforslag nr. L 186 om præcisering af ansvarsforholdene i folkeskolen. Ifølge det lovforslag bliver det lovpligtigt for skolen at fastsætte ordensregler og værdiregelsæt, herunder en antimobbestrategi for skolen. Og elever og forældre skal hvert år underrettes herom. Det er jo en kraftig imødekommelse af det forslag, som vi har til behandling i dag.

Kl. 21:04

Der sker allerede nu en fastlæggelse af fælles adfærdsregler gennem de ordensregler, som skolebestyrelsen fastsætter på en folkeskole. Skolens ledelse skal ifølge undervisningsmiljøloven udarbejde en undervisningsmiljøvurdering, og den skal være offentligt tilgængelig. En sådan skal ifølge loven både indeholde kortlægning, handleplan og opfølgning på eventuelle problemer med mobning.

Ministeriet er i gang med at foretage en ajourføring af bekendtgørelsen om foranstaltninger til fremme af god orden i folkeskolen. Det sker med hjemmel i folkeskolelovens § 52, stk. 1. Det er blevet til på foranledning af anbefalinger fra udvalget om disciplin, god adfærd og mobning i folkeskolen, som nedkom med sine forslag for et år eller halvandet siden.

I det nævnte lovforslag nr. L 186 foreslås det, at skolebestyrelsen skal fastsætte et værdiregelsæt, som jeg nævnte, og elever og forældre skal orienteres om det. Dette regelsæt skal fastsættes i et samarbejde mellem skolelederen og skolebestyrelsen, og det vil selvfølgelig være helt naturligt at få inspiration fra den samlede forældre-kreds, fra elevrådet og fra øvrige ansatte i form af debatmøder og andet.

I forbindelse med opfølgningen af udvalgets forslag vil det blive præciseret, at eleverne og forældrene ved hvert skoleårs begyndelse skal orienteres om skolens værdiregelsæt og ordensregler, og der vil ske en tydeliggørelse af indsatsen imod mobning i bekendtgørelsen. Bekendtgørelsen vil blive udstedt og være gældende efter vedtagelsen af lovforslag nr. L 186, som var til behandling her for et par timer siden.

Så er der et forslag om, at alle skoler skal have mindst én fastansat lærer med kompetencer inden for antimobbestrategier. Jeg kan fortælle, at den førnævnte devaluering af antimobbekampagnen sidste år fortæller, at allerede 76 pct. af alle skoler har en AKT-lærer, altså en adfærds-, kontakt- og trivselslærer, og at 52 pct. har en trivselserkklæring, og at 96 pct. af skolerne har en undervisningsmiljøvurdering.

Regeringen tog initiativ til en stor antimobbekampagne i foråret 2008 i samarbejde med alle folkeskolens parter. Der er gennemført en evaluering af kampagnen, som viser, at kendskabet til kampagnen var stort, både for den almindelige dansker og for målgruppen i særdeleshed. Et af succeskriterierne var, at flere skoler skulle have gode antimobbestrategier, og i devalueringen kan vi se en stigning på 12 pct., sådan at 85 pct. af skolerne nu har en konkret handlingsplan for forebyggelse og bekæmpelse af mobning.

Til slut vil jeg nævne ønsket om bedre klage- og sanktionsmuligheder i folkeskolen. Der er allerede en bekendtgørelse, som giver de muligheder for at sanktionere, som forslagsstillerne efterspørger. Bekendtgørelsens udgangspunkt er dog, at der, inden mere indgribende sanktioner tages i brug, er forsøgt andre veje. Jeg kan fortælle, at ministeriet allerede er i gang med at se på bekendtgørelsen med henblik på at sikre, at den er tidssvarende og klar, og i det omfang, der er behov for det, vil bekendtgørelsen blive ændret, så skolelederne har de værktøjer, de har behov for.

Jeg tror ikke, at vi har brug for flere regler. Lovgivningen er klar. Men vi har brug for at udsprede kendskabet til den gode praksis, som man ser på mange skoler.

Jeg vil advare mod tanken om, at Dansk Center for Undervisningsmiljø skal have sanktionsmulighed og dermed varetage egentlige myndighedsopgaver som klagemyndighed over for skoler, der eventuelt ikke overholder undervisningsmiljøloven. Det vil medføre en drastisk ændring af karakteren af centerets opgave, og det vil få betydning for hele konstruktionen, også for den selvstændige bestyrelse, som centeret har i dag.

Vi har en lov om undervisningsmiljø, som gælder for al offentlig og privat undervisning. Den giver eleverne et retskrav på et undervisningsmiljø, der fremmer deltagerens mulighe-

Til slut vil jeg nævne Skole og Samfunds trivselsambassadørprojekt. Her tilbydes forældre kurser i at være med til at forebygge og bekæmpe mobning i et tæt samarbejde med bl.a. de førnævnte AKT-lærere. Det er et af de projekter, som er kørt videre efter selve kampagnen, og indtil nu viser devalueringen af antimobbe-kampagnen, at 1.063 forældre fra 227 skoler har deltaget i disse trivselskurser.

Jeg synes, at jeg hermed har godtgjort, at der mindst talt sker noget på området. Det er lykkedes at gennemføre en kampagne, som langt de fleste har bemærket, og som har ført til et engagement fra både elever, forældre, lærere og ledere. Jeg har ikke hermed sagt, at mobbeproblemet er løst. Jeg tror, det er svært at løse det, men vi har i hvert fald fået fokus på det og fået en masse god praksis. Og det er den gode praksis, jeg synes vi på god dansk facon skal udbrede uden at fæste lid til alt for stive kommandoregler fra staten.

Kl. 21:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 21:12

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Mange tak for besvarelsen. Det er rigtig glædeligt, at ministeren nu tager det her problem seriøst, det er vi mange der er glade for. Det er også en rigtig god sang, der kører på Danmarks Radio.

Når ministeren så kategorisk afviser at give Dansk Center for Undervisningsmiljø nogle beføjelser i forhold til måske at holde opsyn med skolernes undervisningsmiljø lidt på linje med Arbejdstilsynet, der kommer uanmeldt på besøg på arbejdspladserne, er det så en kategorisk afvisning af, at man nogen sinde ville se på den mulighed for, at undervisningsmiljøet blev monitoreret sådan lidt mere aktivt i Danmark, eller hvordan skal det forstås?

Kl. 21:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 21:12

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har blot villet påpege, at hvis man giver centeret myndighedsopgaver, dvs. magt til at idømme sanktioner, ændrer det sig jo fra at være et selvstændigt foretagende med en uafhængig bestyrelse med en udmærket formand, som fru Pernille Vigsø Bagge utvivlsomt kender vældig godt – det vil fuldstændig ændre karakter.

Selvfølger man det, men jeg synes, det ville være synd, for jeg har i de seneste 4 år som undervisningsminister, i min anden periode, fået et rigtig godt indtryk af Dansk Center for Undervisningsmiljø og den måde, hvorpå man arbejder, med inspiration, med at uddele priser, med at skabe engagement. Jeg synes, det fungerer ret godt, så hvis vi skal i gang med sanktioner, vil jeg foreslå, at vi gør det uden at røre Dansk Center for Undervisningsmiljø.

Kl. 21:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Pernille Vigsø Bagge for endnu en kort bemærkning.

Kl. 21:14

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er meget rigtigt, hvad ministeren siger, at Dansk Center for Undervisningsmiljø fungerer rigtig fint og upåklageligt. Men kunne man forestille sig, at det på sigt kunne ligge i en anden instans, hvis nu det viser sig, at hverken kampagner eller strategier ude på skolerne virker, og at man på en eller anden måde kunne overvåge både det fysiske og det psykiske undervisningsmiljø i den danske folkeskole lidt mere overordnet?

En anden ting, jeg lige vil spørge om, er, at ministeren var inde på, at når de i L 186 næsten vedtagne trivsels- og værdiregelsæt skal laves, kan det være med inspiration fra elevrådet. Mener ministeren ikke, at elevrådet aktivt skal inddrages i udarbejdelsen af de her værdiregelsæt?

Kl. 21:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 21:15

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det synes jeg er en meget god idé, men det er jo altså i samspillet mellem ledelse og skolebestyrelse, at det bliver til. Jeg har blot villet anbefale, at man inddrager elevrådet, fordi en meget vigtig del af antimobbe-strategien jo skal gå ud på at få eleverne til at afholde hinanden fra at mobbe. Det har været en fornøjelse at se, hvordan man på skoler har nogle elever, der hjælper med at lege med de små elever, og andre, som er grønne patruljer i skolegården. Jeg har sågar set elever som konfliktmæglere, hvor de lærer, at hvis man skal løse en konflikt mellem to andre elever, skal man ikke tage parti. Så skal man tage begge alvorligt og spørge, hvad det er, der trykker osv.

Den allerstørste oplevelse var på en skole i Storkøbenhavn, hvor en børnehavepædagog på aldeles fremragende vis fik de små elever til at

komme frem med, hvad det var, der plagede dem i dagligdagen. Han var så god, at jeg tænkte, at vi indimellem kunne trænge til ham her på Christiansborg.

Kl. 21:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til undervisningsministeren. Og så er det hr. Per Bisgaard som ordfører for Venstre.

Kl. 21:16

(Ordfører)

Per Bisgaard (V):

Beslutningsforslaget er jo i vid udstrækning en kopi af det forslag, som Socialdemokraterne fremsatte for godt et år siden. Vi er i Venstre meget enige med forslagsstillerne i, at mobning skal bekæmpes med alle de midler, som skolen har til rådighed i værktøjskassen. For godt et år siden nævnte jeg, at man i ministeriet arbejdede med et lovforslag, som skulle gøre det til en pligt at udarbejde et værdiregelsæt, som skulle fremme fælles værdier, engagement og ansvarlighed. Nu er der så gået et år, og lovforslaget, L 186, blev behandlet her tidligere på dagen, og det rummer de elementer, som de to beslutningsforslag har peget på.

Allerede tilbage i 2005 havde undervisningsministeren fået nedsat et udvalg, som skulle kigge på disciplin, god adfærd og mobning i folkeskolen, og på baggrund af og med udgangspunkt i udvalgets arbejde har der så siden været meget fokus på de omtalte emner, disciplin, adfærd og mobning. Skolerne landet over har gjort et dygtigt stykke arbejde for at udarbejde regler og handlingsplaner, og det er min klare opfattelse, at det kun er få skoler, der endnu ikke har fået helt styr på deres planer.

Det fremgår, som ministeren også sagde, af L 186, at skolerne fremover skal udarbejde et værdiregelsæt, som bl.a. også fokuserer på trivslen. Det er fint, at vi nu får præciseret skolens opgaver, men jeg vil gerne gentage, at hovedparten af de danske folkeskoler allerede har udarbejdet ordensregler, værdiregelsæt og handleplaner. De er på bedste vis udarbejdet i et samarbejde mellem lærere, elever og forældre, og de er synlige både på papir og på nettet. Men det er naturligvis vigtigt, at alle skoler får gjort sig de nødvendige overvejelser og truffet beslutninger, således at man både udadtil og indadtil viser, at man har orden i tingene.

I lovforslaget, altså L 186, lægges der op til, at elever og forældre hvert år ved skoleårets begyndelse skal orienteres om skolens regelsæt og ordensregler. Det vil bl.a. være noget nyt, at man

vil tage det med i bekendtgørelsen til fremme af god orden i folkeskolen, som ministeren også nævnte. Skolelederen har det overordnede ansvar for ledelsen af skolen, og med de forslag til ændringer, som er angivet i lovforslaget, vil ledelsesrummet blive forbedret og forøget, således at skolelederen alt efter problemets størrelse kan agere hurtigt og hensigtsmæssigt. Og det er det, der også er behov for.

Kommunalbestyrelsen har i øjeblikket ansvaret for, at undervisningsmiljøloven bliver opfyldt, hvilket jo også medfører, at den skal påse, at skolelederen udarbejder en undervisningsmiljøvurdering, og at der hele tiden bliver fulgt op på de områder, hvor der er problemer. Det er vigtigt, at alle aktører, kommunalbestyrelse, skoleleder, skolebestyrelse, elevråd og lærerråd, er sig deres ansvar bevidst i arbejdet med at skabe de bedste rammer for trivsel og udvikling.

Lærerne har nok den største rolle, idet de hele tiden er så tæt på eleverne, og derfor er det også vigtigt, at de har det fornødne kendskab til, hvordan mobning udvider og udvikler sig, og har redskaber til at forhindre og løse problemerne. AKT-lærerne har allerede vist deres berettigelse, og det er glædeligt at konstatere, at uddannelsen af lærere med disse kompetencer er højt prioriteret på skolerne og i kommunalbestyrelserne.

Det er som sagt Venstres opfattelse, at der allerede nu gøres et ihærdigt stykke arbejde ude på skolerne for at imødegå og bekæmpe mobning, og som det blev nævnt tidligere, vil skolerne få endnu bedre betingelser for at gøre en målrettet indsats, når L 186 bliver vedtaget. Venstre kan ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.

Kl. 21:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Leif Lahn Jensen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 21:20

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Vi har jo haft den her diskussion flere gange. Vi havde den også sidste år, da Socialdemokratiet fremsatte et forslag om en skærpet indsats mod mobning, hvor vi netop ønskede en ændring af lov om undervisningsmiljø. Vi ved jo alle, hvor meget det her betyder for det enkelte menneske – at man trives i det miljø, man færdes i, og at man føler, man er en del af et fællesskab. Det gælder for alle mennesker.

Hvis man trives godt, underviser man også bedre, og man bliver også mere motiveret til at

modtage undervisning. Hvis man derimod bliver mobbet eller på anden måde bliver behandlet dårligt, forsvinder motivationen og glæden jo selvfølgelig også. Derfor er det et yderst vigtigt emne at diskutere, og det kan man faktisk næsten ikke gøre tit nok.

Forslaget fra SF tager fat i mange rigtig, rigtig gode emner, bl.a. hvor vigtigt det er at forebygge, og hvor vigtigt det er, at man lokalt er med til at lave nogle gode retningslinjer og er med til at håndhæve dem. Jo mere man er med i beslutningen ude på skolerne, jo større ejerskab føler man også for de her regler, som jo gerne skulle være med til at forebygge mobning og være med til at skabe et godt miljø for alle. Disse værktøjer skal vi selvfølgelig give dem, men vi skal også være klar til at give dem nogle værktøjer, så de kan handle her og nu, hvis det alligevel går galt.

Vi havde jo håbet på, at vi sidste år, da vi stod her, kunne blive enige med alle partier om en fælles linje her i salen omkring mobning. Vi synes, det ville være rigtig godt med en fælles linje for det her vigtige emne, men det ville regeringen og Dansk Folkeparti ikke på det tidspunkt. Det gjorde, at vi selvfølgelig var nødt til at gå i forligskredsen og få lavet nogle regler, som ville kunne bruges ude på skolerne, for vi mener bestemt, at det haster meget med at komme med nogle tiltag på det her område. Man skulle måske allerede have gjort det sidste år.

Derfor synes vi, at det forslag, som vi lige har behandlet i dag, nemlig L 186, som den forrige ordfører også nævnte, er med til at skabe nogle af disse værktøjer. Her skal skolerne jo fastsætte de værdiregelsæt, som netop omfatter de her retningslinjer. Det har vist sig, at de skoler, som har nogle klare værdigrundlag, også opnår gode resultater, som det også står i forslaget. Reglerne skal laves i fællesskab med skolerne, de ansatte, forældrene og eleverne. Samtidig har forslaget jo også givet lederen en handlingsmulighed til at fjerne en elev og flytte denne til en anden skole eller en anden klasse, hvis det går galt. Vi håber selvfølgelig på, at disse handlinger helt kan undgås eller vil blive taget i brug så lidt som muligt, for vi mener selvfølgelig, at forebyggelse er det bedste. Derfor er det også vigtigt, at man sammen skaber et godt miljø på skolerne.

Det, vi mangler, er, at man på en eller anden måde nu kan sanktionere over for de skoler, som ikke får lavet de her regelsæt. Det synes vi egentlig mangler lidt i L 186. Det forventer vi så at høre nærmere om, når ministeren er færdig

med sin opfølgning, som forhåbentlig kommer til forligskredsen til efteråret.

Noget skal der jo ske. Og der mener vi helt ærligt, at der ikke er blevet gjort nok, siden loven om undervisningsmiljø blev vedtaget i år 2000. Det er jo forkasteligt ud fra det, der står i lovforslaget, at kun 39 pct. af grundskolerne opfylder kravene i undervisningsmiljøloven, især når problemer omkring mobning fylder så meget derude og gør så ondt på mange børn. Derfor kom vi med vores forslag sidste år, og derfor har vi også arbejdet i forligskredsen på at få så meget, som vi overhovedet kunne på det her område. Derfor er det også fint, at SF igen rejser sagen. Som jeg siger: Det er noget, vi skal tage os tid til at diskutere.

Med det vil jeg sige, at der faktisk ikke er meget forskel på forslaget fra SF og det, vi kom med sidste år, og derfor er det jo svært at stemme imod, da forslaget er rigtig godt. Men da vi har været med i nogle forhandlinger i forligskredsen, vil vi indtil videre vælge at stemme hverken for eller imod, og så må vi jo se, hvordan sagen udvikler sig.

Kl. 21:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 21:24

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Fra Dansk Folkepartis side ønsker vi, at der gøres en indsats imod mobning i folkeskolen. Det er der jo mange gode grunde til at man skal gøre. En af de væsentligste grunde er, at elever bliver udelukket fra det fællesskab, der er i klassen, og det synes jeg man på alle måder skal søge at modvirke. Og vi synes også, at hvis man fra Folketingets side kan tage nogle initiativer, som gør, at folkeskolerne bliver bedre til at bekæmpe mobning, så er vi også villige til at diskutere det, ligesom vi har diskuteret det flere gange førhen i Folketinget.

Vi har jo fra Dansk Folkepartis side, bl.a. i forbindelse med det forslag, som hr. Leif Lahn Jensen omtalte, sagt, at hvis ikke kommunerne var gode nok til at bekæmpe mobning, måtte vi tage nogle initiativer fra Folketingets side. Nogle af de initiativer, som Socialistisk Folkeparti foreslår, er vi jo sådan set allerede inde på i det lovforslag, som vi behandlede tidligere i dag i Folketingssalen, og som der jo er opbakning til, og som bliver vedtaget i Folketinget. Det er bl.a.

om, at man skal udarbejde antimobbestrategier på de enkelte skoler, og at skolerne skal udarbejde tydelige adfældsregler og værdigrundlag for opførsel på skolen. Det synes vi er ganske udmærket, og det er også noget af det, som vi bl.a. har talt om i folkeskoleforligskredsen, og det bliver jo også vedtaget i Folketinget inden sommerferien.

Så der er fokus på, at vi skal gøre noget for at bekæmpe mobning, og vi vil fra Dansk Folkepartis side meget gerne være med til at gøre noget yderligere. Vi vil heller ikke udelukke – det bliver ikke med det her forslag – at der på sigt kan blive udformet nogle sanktionsmuligheder over for skoler, som ikke gør tilstrækkeligt for at modarbejde mobning. Det vil vi heller ikke udelukke. Det bliver ikke lige nu og her, men det kan være, at det på sigt bliver en mulighed.

Jeg vil også sige, at jeg synes, at det er væsentligt at få med i debatten, når man taler om, hvordan man kan bekæmpe mobning, at man hele tiden arbejder på at sikre disciplin på den enkelte skole og disciplin i den enkelte klasse, for jeg mener faktisk også, at det er en vigtig forudsætning for, at man kan have en velfungerende klasse, og at man kan have velfungerende forhold mellem eleverne. De skal selvfølgelig også vide, at der er nogle rammer for god opførsel, og overtræder de de rammer, overtræder de de grænser, kan det selvfølgelig også have nogle konsekvenser i form af disciplinære sanktioner iværksat fra skolens side over for de elever, som møber andre.

Med de bemærkninger afviser Dansk Folkeparti beslutningsforslaget fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 21:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører for De Konservative.

Kl. 21:27

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes – og det her skal absolut tages positivt – at det her er et af de forslag, som, om jeg så må sige, er med til at berettige, at der også er en opposition. Det mener jeg på den måde, at sådan et beslutningsforslag jo giver en god anledning til endnu en gang at få understreget væsentligheden af debatten om mobning, at vi hele tiden gør opmærksom på, at det her er noget, vi bredt i Folketinget er meget på vagt over for.

Som jeg også sagde i min tidligere ordførertale til L 186, er en del af de ting, der ligger i det her beslutningsforslag, jo allerede på vej gennem Folketingssalen via et lovforslag, som vi nu netop har kunnet konstatere at der vil være et flertal for at gennemføre. At der laves et værdiregelsæt, er netop et af de steder, der er med til at understrege og udbygge skolebestyrelsens kompetencer.

Jeg synes også, det er vigtigt at pointere, at elever og forældre skal orienteres om skolens ordensregler ved hvert skoleårs begyndelse, netop for at gøre opmærksom på, at der skal være et sådant regelsæt. Derfor kan man sige, uagtet at vi fra konservativ side afviser at støtte beslutningsforslaget bl.a. med den begrundelse, at mange af de ting, der ligger i det, allerede er i gang, og at det selvfølgelig er en løbende proces, at det faktisk er vigtigt, at vi løbende har den debat. Det er selvfølgelig et spørgsmål om, at vi bedst løser mobbeproblemer lokalt på den enkelte skole. Det er lærerne, skolebestyrelserne, skolelederne, der konkret på den enkelte skole er bedst rustet til at tage hånd om de her ting. Det er lærerne, der hver eneste dag har omgang med eleverne og kender dem bedst. Det er skolebestyrelsen, der kender den elevgruppe, den elevsammensætning, der er på den enkelte skole. Jeg er stensikker på, at der er stor forskel på, hvordan man skal løse forskellige mobbeproblemer på forskellige skoler med forskellige elevgrupper. Derfor kan vi ikke lave en facitliste herinde, og det skal vi heller ikke. Men vi kan holde skolerne fast på, at det her er væsentligt, og vi kan holde kommunalbestyrelserne fast på, at det her er væsentligt. Vi kan gøre det både ved at italesætte det, som vi også kommer til ved en anledning som den her, men jo altså også ved indskærpelse af det lovgrundlag, som man lokalt skal arbejde på. Derfor er det netop vigtigt, at vi har debatten også med beslutningsforslag, der ikke nødvendigvis bliver vedtaget, fordi det skærper opmærksomheden.

Flere ordførere har været inde på de mange tiltag, der bliver taget og løbende bliver taget, og der kommer også flere tiltag. AKT-lærerne er blevet nævnt som en virkelig god kompetence på skolerne, noget, som vi håber bliver udbredt endnu mere i de kommende år. Så det er jo i det hele taget vigtigt på et område som det her, hvor meget af det virkelig kommer an på den gode og kompetente persons tilstedeværelse. Hvordan konflikter bliver løst i klassen, er jo utrolig afhængigt af de dygtige mennesker, der skal arbej-

de med det her til daglig. Uanset hvor gode regelsæt man har og hvor udbyggede de er, er det altså vigtigt, at der er kompetente personer til at føre tingene ud i livet ude på den enkelte skole.

Derfor er det selvfølgelig utrolig vigtigt, at noget af det, vi løbende arbejder med, også er at udbrede de gode eksempler. Det er her, Undervisningsministeriet bl.a. via hjemmesider og andet kan spille en væsentlig rolle, ikke bare i udformning af de overordnede regelsæt og rammer for skolebestyrelsernes arbejde, men også i det konkrete arbejde med antimobning. Så det er da afgjort et af de områder, hvor det vil være væsentligt løbende at følge op på, hvordan vi bedst sikrer, at de bedste eksempler på konfliktløsning på mobbeområdet bliver udbredt til flest mulige skoler, for der er også på det område utrolig stor forskel på, hvordan det virker på de enkelte skoler.

Men som sagt kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 21:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den konservative ordfører. Så er det fru Marianne Jelved som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 21:31

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Jeg har for snart nogen tid siden besøgt Blågårds Skole i forskellige sammenhænge. Bl.a. på det seneste møde, jeg var til ude på Nørrebro, besøgte jeg og samtalede med et netværk af mødre til elever på skolen. Det netværk var karakteriseret ved, at der var mange forskellige etniske baggrunde repræsenteret, lige fra danske til marokkanske osv.

De fortalte mig, at de havde opdaget, at når de mødte hinanden i skolegården, når der var elever i skolegården, gav de – uden at de tænkte over det – hinanden et kram. Det havde faktisk ændret hele konfliktmønsteret i skolegården, fordi de voksne mødre her, danske og marokkanske osv., altså i elevernes nærvær kunne give hinanden et kram, hvilket gjorde, at den konflikt, der var imellem de forskellige etniske grupperinger faktisk blev dæmpet. Det er et rigtig godt eksempel på, hvad det betyder med de voksnes roller og ansvar. Det var ikke noget, de havde bestemt sig for, det var noget, de opdagede skete. Det gav så anledning til overvejelser om, hvordan voksne i det hele taget bl.a. på den her skole, altså Blågårds Skole, kunne bidrage til at mindske konflikterne imellem eleverne og dermed også mobningen. De voksnes rolle er

uden tvivl utrolig vigtig, og forældres medvirken til skolens opgaver og arbejde og respekt for ledelse og lærere er helt afgørende.

Det er derfor jo i virkeligheden rigtigt trist, at vi i Folketinget gang på gang skal behandle de her spørgsmål, for man skulle jo forvente, at de voksne på de 1.600 folkeskoler, vi har, er fuldt bevidste om, hvad det er for en opgave, skolen skal levere. Det er de jo også, men det er ikke alle steder, det går godt nok. Derfor kunne man jo også overveje, og jeg forventer ikke og ønsker ikke noget svar i dag, det er bare til ministerens eftertanke, om man alligevel skulle ændre en lille bitte smule på loven om det danske center for – jeg kan ikke engang huske, hvad alle de her bogstaver står for – undervisningsmiljø, således at man gav dem mulighed for uopfordret, om jeg så må sige, at komme på skolerne. De skulle selvfølgelig melde, at de kom, klart nok, og de skulle have en mulighed for at gøre opmærksom på nogle mangler på skolerne, ikke ved sanktioner eller på anden måde, men de skulle simpelt hen have en mulighed for at påpege over for skolens ledelse og lærere, hvad der reelt manglede af vurderinger eller opfølgninger osv. Det er bare til overvejelse.

Så er det fuldstændig klart, at hvis en skole skal fungere, og det skal den jo selvfølgelig, det er meningen med den, skal ledelsen på skolen jo også være indstillet på at kunne formulere en mening med den skole, altså en mening, der går ud over det mest banale, at eleverne selvfølgelig skal sidde stille på deres pladser, når de bliver bedt om det, og de skal lære at læse og skrive osv. osv. Men man skal gøre det fuldstændig klart, at der er forventninger til eleverne. De er elever – det er ikke udvidelsen af børneværelset, når de kommer på skolen – og derfor er der også nogle normer for samvær og herunder også et værdigrundlag osv. Det har vi diskuteret i flere forskellige sammenhænge i løbet af dagen, så det behøver jeg ikke at gentage, men bare nævne, at det er en selvfølge. Det er bedrøveligt, at det er nødvendigt at skulle skrive det ned i en lovgivning. Man kan, når det kommer til stykket, ikke lovgive sig til en bestemt adfærd eller til en bestemt måde være på på en skole. Det skal ske i det daglige arbejde i skolen.

Det står i formålsformuleringen til folkeskolen – det står der stadig væk – at eleverne skal lære at leve i et samfund med frihed og folkestyre. Deri ligger jo en opfordring til, at der skal ske en demokratisk dannelse. Derfor er det fantastisk vigtigt, at der er den holdning, at elever

skal andet end at lære at læse og skrive og regne i skolen. De skal faktisk lære nogle flere ting end lige netop de rent faglige, som vi har sat rigtig meget fokus på de senere år. Vi risikerer jo at komme til at skabe en ret ensidig instrumentalisering af skolens opgave, hvis ikke vi som politikere hele tiden husker også at forlange de forventninger opfyldt, som også står formuleret i folkeskoleloven om den demokratiske dannelse og om den måde, vi er sammen på, om den måde, vi lever sammen på i hverdagen i en folkeskole.

Jeg vil slutte med at sige, at der er træk i tiden, som bekymrer mig rigtig meget. Jeg kender et barn i 2. klasse, hvis forældre i januar måned fik et spørgsmål af klasselæreren, om de nu var sikre på, at vedkommende elev var anbragt på den rigtige skole. Det var et udtryk for, at denne elev ikke kunne læse særlig godt på det tidspunkt i januar i 2. klasse, og så kan man spørge, om det er den folkeskole, eleven skal gå på, eller vedkommende skal et andet sted hen. Det er et udtryk for en ensidighed – i hvert fald nogle steder – som jeg synes vi skal tage højde for i den måde, vi taler om kravene til folkeskolen på.

Kl. 21:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 21:37

(Ordfører for forslagstillerne)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er godt og vel 2 år siden, SF havde ministeren i samråd om mobning i folkeskolen. Allerede dengang bedyrede ministeren, at der var mange initiativer på bedding, og at der blev gjort en masse, og allerede dengang annoncerede SF, at vi ville fremsætte et beslutningsforslag om lovgivning på det her område, fordi vi syntes, det så ud, som om de initiativer, der trods alt var sat i gang, ikke virkede optimalt. Der skete så det, at S sidste år fremsatte et glimrende forslag om bekæmpelse af mobning, et glimrende forslag, som SF også støttede. Siden er der så sket det, at ministeren har sat flere kampagner i værk og nu også er gået med til at lave lovgivning på det her område, som vi kan se i dag i L 186.

Jeg er meget glad for, at SF også dengang satte fokus på det her problem, for i tiden, der er gået, har vi igen og igen skullet være vidner til nogle grimme sager rundtomkring i det danske

skolelandskab – både mobning elever imellem og mobning fra elev til lærer, ja, det kan sågar også være sket fra lærer til elev, det kan man ikke udelukke.

Det er ganske rigtigt, hvad der også er blevet sagt her, at det handler om kulturforandring på den enkelte skole, hvis der er en dårlig trivsel, hvis der er en dårlig stemning, og hvis det er tendens til mobning. Og det er svært at lovgive sig ud af det her, men vi kan i hvert fald indskærpe, at det er helt uacceptabelt, at nogle børn vokser op med en skolegang, der præger hele deres liv, fordi deres selvtilid og deres selvværd bliver pillet fuldstændig fra hinanden, og fordi der ingen voksne er til at gribe ind over for de overgreb, der desværre somme tider sker i folkeskolen.

Jeg synes, det er meget, meget væsentligt at påpege, at når voksne har det her ansvar, skal de ikke – som den tidligere skolelederformand sagde – verfe det her problem væk med ordene om, at alle børn skal kunne tåle at blive drillet, det er en del af det at være barn, det er en del af det at gå i skole. Og bevares, jo, humor er vigtig del af livet, og man har også fundet ud af, at børn, der har en veludviklet humor, forsvarer sig bedre mod mobning. Men det kan jo ikke passe, at man som ansvarlig skoleleder eller lærer skal kunne affeje det her problem med mobning i folkeskolen med, at det er noget, man ligesom må gå igennem som en del af barndommen.

Jeg er glad for den velvilje, der trods alt har været over for det her forslag. Jeg fornemmer, at samtlige partier anser det her for at være et væsentligt problem, som vi også skal holde øje med her fra Folketinget. Jeg ser frem til at holde øje med, om intentioner i L 186 også bliver opfyldt og overholdt, og hvis de ikke gør det, kan jeg garantere, at SF står her igen med et beslutningsforslag. Tak.

Kl. 21:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Den fg. formand (Jens Vibjerg):**

Medlemmer af Folketinget Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Karen Hækkerup (S) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om minimumsstraf for ulovlig våbenbesiddelse.
(Beslutningsforslag nr. B 199).

Kl. 21:40

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 6. maj 2009, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 21:41).
